

Ristikkomuisteluita

En aio ainakaan vielä kirjoittaa muistelmiani, mutta muistelen nyt muutamaa erityisenä mieleen jäänyttä ristikkoelämäystä harrastusurani varrelta.

Ensimmäiset "oikeat" ristikot muistan kohdanneeni lapsena kummitätini luona. Tätini hankki aina itselleen lisäksi ristikoiden irtonumeroita, joista aluksi täytelin kesken jääneiden ristikoiden aukko-paikkoja. Myöhemmin kehtasin varastaa aina kyläillessäni koko lisäksi itselleni ja täyttelin kokonaisia ruudukuita helpom-masta päästä. Näistä ristikoista on vaka-vampi ristikkoharrastukseni saanut jon-kinlaisen alkukimmokkeen.

Sanaseppöjen kesäpäivillä ratkotut kimpparistikot ovat jääneet mieleen mukavina kokemuksina. Laatijatiimi keksii joka vuosi tuoretta oveluutta kesäpäivä-ratköiden pään menoksi. On aina suuri nautinto saada kimpparistikkoa vähitel-len täytettyä ryhmän yhteistyöllä.

Kesäpäiväkimpparistikossa on aina lisä-vaikeutuksena jokin laatijatiimin kehittä-mä ovela juu, jonka pähkäily on kiva osa kokemusta. Joskus kimpparistikko aukea-lievää suuremmalla vaivalla, toisinaan ahaa-elämys on hikiemmän tuskan takana. Lähes poikkeuksetta ratkonnän jäl-keen on pöllämystyneen onnellinen sel-

viytyjäfiilis.

Piilosana SM -kilpailuun osallistuini vuona 2019. Kilpailun välillä- ja finaalistikot jäivät sillä tavalla mieleen, että etukäteen olin päättänyt tavoitteekseni ratkoa ristikot oikein ja annetussa ajassa. Ennen kisaa minulla ei ollut mitään suuria tavoitteita pärjäämisestä tai keikkumisesta korkealla tulostaulukossa. Itse asiassa tavoitteeni oli, että en halua "joutua" finaaliin. Sieltäpä finaalista sitten itseni löysin ja viimeinen ristikkokin sujui samaan tasaiseen malliin, lopputuloksena SM-hopeaa.

Oma lukunsa ristikkomuistelmissa on ensimmäiset omat laadinnat. Ensimmäinen kokonaan itse laadittu ristikko syntyi Ristikkoakatemia laatiakurssin lopputyönä. Tehtävänä oli laatia ihan oikea A4-kokoinen kuvaristikko. Muistan elävästi, miten laatiminen oli pienen tai keskisuuren tuskan takana, kun monia asioita tuli opittua kantapään kautta.

Päänvaivaa aloittelevälle laatijalle aiheuttivat mm. orporuudut, vihjeruutujen asettelu ja yleinen rutiinin puute laatimisessa. Ristikko siitä kuitenkin lopulta valmistui ja se julkaistiin Sanaseppo-lehdessä joskus vajaa kymmenen vuotta sitten. Vuodesta 2018 lähtien olen tehnyt ristikon jokaiseen Sanaseppo-lehteen.

Muistakaahan myös ulkoilla ja varokaa liukkautta. Joulukin sieltä saapuu, yllättävän pian!

Pasi Paavilainen
pasi.paavilainen@ristikkoakatemia.fi

Lähetäkää ristikkoiheisiä kysymyksiä ja mielipiteitä osoitteeseen kysymys@ristikkoakatemia.fi